

Gëzim Hajdari

**Antologjia
e shiut**

Poezi

BIBLIOTEKA

81H-1
H 19

8JH-1

H18

Gëzim
Hajdari

Antologjia
e shiut

Poezi

Shtëpia botuese

«Naim Frashëri»

Fëmijëri e largët,
peligorgë — zogu im i shtrenjtë,
plloskë e ujit të shirave në strehë
që e mblidhte nëna për të na larë kokën me
bot,
fushë me vesërime, ku shkoja herët në agim
dhe gramafoni i vjetër që ka heshtur
përgjithmonë,
çantë e librave të shkollës së fshatit,
motive të dashurisë së shkuar,
balada, këngë, dasma,
fjalë të harruara...

s'mund t'ju harroj dot aq lehtë.

PËRROI

Në një grusht rëre, fëmijëria ime,
s'të tretën dot ujërat, e përroit.
Mbi gur të bardhë gjurmët e hershme,
pasqyruar te një vijëz e ujit.

Buçimat e tua ende më jehojnë,
përroi i shëlgosur brigjesh.
Përmbi guaska rrjedhin ujra të qetë,
luginat – dekore me trille zogjsh.

Dikur bregut tënd të dielave
gratë lanin roba përmbi zallë,
Deri në mbrëmje fushës dëgjohej
zëri i ëmbël i peligorgave.

Tani përroi i fëmijërisë
 rrjedh nëpër mall, larg meje.
 Tiparet e tua janë të thjeshta,
 veç ca guaska e ca grushte rëre.

Atje janë të gjitha, rëra, mbi gurë
 te shtrati rrinë vitet dhe datat;
 veçse guaskat si vezë bashë kanë mbetur,
 u kanë fluturuar qiejvë patat...

TEK E NESËRMJA

Do më kërkosh në shtëpi,
në fushë do të më gjesh,
Do më kërkosh në ditët e shqetësuar,
do të më gjesh nëpër ditët e bukura,
Rrugës së fshatit do më kërkosh,
do më gjesh të dashuruar,
Do më kërkosh sot,
por unë kam ikur tek e nesërmja.

KAVAKU

1109 3714 199 2117 4114

Kavaku
me çerdhe, zogjsh
përkulet sa majtas, djathtas
fushës me erë.
Nëse rrëzohet përtokë,
përgjigjet për qindra jetë zogjsh të tjerë...

KUR PRES PRANVERËN

Po qe se vjen më parë te ti pranvera,
në Kupas,
më lajmëro
të dal ta pres
në kufijtë ku ndajnë në dy krahinat tona.
Nëse do jem atë mëngjes
duke dëgjuar koncertet e Shtrausit,
do t'i lë ato.

Do të vesh këmishën e kaltër
me mëngë të shkurtra,
të shkurtra
e do të rend fushës
duke fishkëllyer një motiv të bukur,
të bukur,

440/11/11/11

e do të shihem në kthjelltësinë e pafundme
të ujërave që rrjedhin,
në pasqyrat e pellgjeve do shoh ikjen e reve,
lejlekët në qiell,

Do të mbyll, sytë
e do dëgjoj këngët e zogjve.
Dhe ti atëherë s'do më njohësh,
se unë jam bërë njëqind herë më i ri,
edhe pse pranvera më parë erdhi te ti në
Kupas.

GRAMAFONI

Hesht gramafoni i lënë në harresë
dhe pllaka i është vjetëruar fare.
Këngë të preferuara më s'këndon,
e ka mbuluar, bari në strehë.

Më merr malli për këngët e hershme,
kur e kurdiste babai në oborr.
Po pllaka e zezë më s'rrotullohet,
zemereku ka mbetur në la minor.

Rreth tij mblidhej gjithë mëhalla,
aty çlodheshin fshatarët çdo darkë.
Potpuritë popullore përhapeshin
deri në Shegas e Çanakaj, larg.